

சென்னை

ஸ்ரீராமன்

ஸ்ரீமாதாபெருமாள் நகர்

R. 1144

ஸ்ரீராமன் ஸ்வாமிநாதர் திருவருளித்
தருவருளியுள்ள
தருவருளியுள்ள
தருவருளியுள்ள

ஸ்ரீராமன் ஸ்வாமிநாதர் திருவருளித்

தருவருளித்

தருவருளியுள்ள

ஸ்ரீராமன் ஸ்வாமிநாதர் திருவருளித்
தருவருளியுள்ள

தருவருளியுள்ள

ஸ்ரீராமன் ஸ்வாமிநாதர் திருவருளித்
தருவருளியுள்ள

தருவருளியுள்ள

1939

Registered Copy Right.

விருது

பஞ்சகோவிந்தம்

[அண் 3]

ஸ்ரீ ராமாயணம்

ஸ்ரீ ஹஜ்ஜர் மஹ்மூத் ரஹ்மான் நஸீ

ஸ்ரீ ஹஜ்ஜர் மஹ்மூத் ரஹ்மான் நஸீ

அரபு மஹ்மூத் ரஹ்மான் நஸீ

श्लो॥ भजगोविन्दं भजगोविन्दं
भजगोविन्दं मूढमते ।
संप्रप्ते सन्निहितेकाले
नहि नहि रक्षति डुकृञ्करणे ॥ १ ॥

ஸ்ரீ ஹஜ்ஜர் மஹ்மூத் ரஹ்மான் நஸீ
ஹஜ்ஜர் மஹ்மூத் ரஹ்மான் நஸீ
ஸம்ப்ராப்தே ஸன்னிஹிதேகாலே
நஹி நஹி ரக்ஷதி டுகுஞ்करणே ॥ १ ॥

சுபகிரு.

ரஹ்மான் நஸீ = சுஜ்ஜான் த்தால்
செய்யவேண்டியதை யறி
யாத புத்தியுடையவனே,

ஸன்னிஹிதேகாலே = அந்தி
யகாலமானது நெருங்கி,
ஸம்ப்ராப்தே ஸன்னி = வருங்கா
லத்திலே,

யுஷுக்ரணெ = (யு
க்யூ) என்னும் வியாகர
ணத்தில் சொல்லப்பட்ட
வார்த்தையானது,
நவநவநவநவ = கொஞ்ச
மேனும் காப்பாற்றவே

மாட்டாது,
(கதவணவ=ஆகையால்) மொ
விஃஃ = பரமாத்மாவான
ஸ்ரீமந்நாராயணனையே,
ஹஜ=ஸேவித்துவா.

(தாத்பர்யம்) . ஓ புத்தியற்றவனே! பிரானோத்க்ர
மண ஸமயத்தில் (மிக்ருஞ்) என்ற வியாகரண சாஸ்திரம்
உன்னக்காப்பாற்ற மாட்டாதென்பது நிச்சயம். ஆகை
யால் நீ பரமாத்மாவாகிய கோவிந்தனை பஜிப்பாயாக.

मूढ जहीहि धनागमतृष्णां
कुरुसद्बुद्धिं मनसिवितृष्णाम् ।
यहभसे निजकर्मोपात्तं
वित्तं तेन विनोदय चित्तम् ॥ २ ॥

உஃஜஹீஹி யநாமதேதுஷாண்
கூராவூஷிஃ உநவநவநவநவ
யயூஹவெ நஜ கருவாவாதம்
விதத்தெந விநோதய விதத் ॥ 2॥

உஃஜ=அறிவில்லாதவனே!
யநாமதேதுஷாண் = தனத்
தை ஸம்பாதிப்பதி லீரு
க்கப்பட்ட பேராசையை,
ஜஹீஹி=விட்டுவிடு,

விதேதுஷாண்=ஆசையில்லின்று
விடுபட்டதான,
வூஷிஃ = உத்தமமான
அறிவை,
உநவநவ=மனதில்,

காரணம் = அப்பிரசாங்கத்தால்	யகவதம் = யாதொரு
தருடப்படுத்திக்கொள்,	பொருளை,
நிஜகலேபாவாதம் = தன்	அவலேபம் = அடைகிறாயோ,
குலாசாரத்துக்கு ஏற்	தெரு = அந்தப்பொருளால்,
பட்ட காரியங்களாலடை	விதம் = மனதை, [படுத்தி.
யப்பட்ட,	விநோதம் = சந்தோஷம்

(தா-ம்.) ஓ மூடா! பணம் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்
னும் பேராசையைவிட்டு உன் மனதிலுள்ள பேராசையை
ஒழித்து உத்தமமான அறிவை நிலை நிற்கச்செய். தன்
குலாசாரத்திற்கு ஏற்பட்ட தொழிலால் எது கிடைக்
கின்றதோ அப்பொருளால் உன் மனதைச் சந்தோஷப்
படுத்திக்கொள்.

(உ)

नारी स्तनभर नाभीदेशं

दृष्ट्वा मागा मोहवेशम् ॥

एतन्मांसवसादिविकारं

मनसिविचिन्तय वारं वारम् ॥ ३ ॥

நாரீஷு நஸர நாவீஷேஸம்

தூஷ்டா ஜாமா ஜோஹாவேஸம் |

ஏனதநாஸவஸாதிவிகாரம்

உதவநி விவிஞைய வாரவாரம் ||

க||

நாரீஷு நஸர நாவீஷேஸம்-

ஸ்திரீகளுடைய குசமண்

டலத்தையும், தொப்புள்

பிரதேசத்தையும்,

தூஷ்டா = பார்த்து,

ஜோஹாவேஸம் = காமவிகார

த்தை,

ஜாமா = அடையாதே,

சீரம்ஸுவலாடிவிகாரம்=மாம்	சீநலி=மனதில்,
ஸம் சவவு முதலானவை	வாரம்வாரம்=அடிக்கடி,
களால் விகாரமானது	விவிநய = ஆலோசித்துப்
வனகசு=இதை,	பார்.

(தா-ம்.) ஸ்திரீகளின் ஸ்தனபாரத்தையும் நாடிபிர
தேசத்தையும் பார்த்து காமவிகாரமடையாதே, இவை
மாம்ஸம், கொழுப்பு இவைகளின் விகாரமென்று அடிக்க
டி மனதில் சிந்தைசெய். (ந)

नळिनी दलगत जलमतितरलं
तद्वज्जीवित मतिशयचपलम् ।
विद्धि व्याध्यभिमानग्रस्तं
लोकं शोकहतञ्च समस्तम् ॥ ४ ॥

நலிநீ டலகத ஜலமதிதரலம்
தவஜீவித மதிசய சபலம் ।
வித்தி வ்யாடியபிமானக்ரஸ்தம்
லோகம் ஸோகஹதனுவஸஸ்தம் ॥

சு

நலிநீ டலகதஜலம் = தாம	ஜீவிகம்=பிராணனும்,
ரை பிலையை அடைந்த	சுகிசயவவம் = மிகவும்
ஜலமானது,	சஞ்சலமானது,
சுகிதரலம்=மிகவும்சஞ்சல	வசிலம்லோகம் = எல்லாஉல
மானது,	கமும்,
தவசு=அப்படியே,	வ்யாடியவிராநக்ரஸ்தம் = வி

யாதி அகங்காரம்முதலிய வைகளால் பீடிக்கப்பட்ட தாகவும்,	சொகஹதம் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டதாகவும், விவி=அறிந்துகொள்.
---	---

(தா-ம்.) தாமரையிலையை அடைந்த ஜலம்மிகச்சஞ்சல
மானது அதுபோல் பிராணனும் மிக சஞ்சலமாக யிருக்
கின்றது. உலகமுழுவதும் விபாதிபிணனும் அஹங்காரத்தி
ணனும் பீடிக்கப்பட்டதாக துக்கத்திற் குள்ளாயிருக்கின்
மகென்றறிந்துகொள்.

(ச)

याव द्वितोपार्जनसक्तः
तावन्निजपरिवारो रक्तः ।
पश्चाज्जीवति जर्जरदेहे
वार्ता कोपि नपृच्छति गेहे ॥ ५ ॥

யாவதுதொவாஜநவசுத்
தாவணிஜவரிவாரொரக்து:
புறாஜீவதி ஜர்ஜரடேஹே
வார்தாஹோவி நப்யஸ்திமேஹே ॥ ௫ ॥

யாவசு=எதுவரையிலும்,
விதொவாஜநவசுத் = பொ
ருள் சம்பாதிப்பதில் ஆ
சையுள்ளவனாக இருக்கி
ருநே,
தாவசு=அதுவரையிலும்,
திஜவரிவாரு = தன்னைச்
சேர்ந்த ஸம்ஸாரம் குழந்

தை முதலான பரிஜன
மானது,
ரக்து=ஆசையுள்ளது,
புறாசு=பிறகு,
ஜர்ஜரடேஹே = விபாதி
முதலானவைகளால் தளர்
ந்துபோன இந்த தேக
மானது,

ஜீவதி = பிராணனோ டிருக்
கும்போதே,
கொவி-ஒருவனும்,
வாதபூம் = கேசுமவார்த்

தையை,
மெஹை=வீட்டில்,
நவபூதி = விசாரிப்பகே
இல்லை.

(தா-ம்) எதுவரையில் நீ பொருள் ஸம்பாதிப்பதில்
ஆசையுடன் கூடினவனாக இருக்கின்றனையோ அது வரை
யில் உன்னைச் சேர்ந்த பரிஜனங்கள் அன்புபாராட்டி வரு
வார்கள். அதன் பிறகு வியாதி முதலியவைகளால் தளர்ச்
சியடைந்த உன் தேகம் உயிரோடிருந்தாலும் வீட்டிலொரு
வரும் உனது கேசுமத்தை விசாரிக்கமாட்டார்கள். (௫)

यावत्पवनो निवसति देहे

तावत्पृच्छति कुशलं गेहे ।

गतवति वायौ देहापाये

भार्या विभ्यति तस्मिन् काये ॥ ६ ॥

யாவதுவதொ நிவஸதிதெஹெ

தாவதுபூதி கூஸமும் மெஹை ।

மதவதிவாயள டெஹாவாயெ

வாயுா விஸுதி தஸிநு காயெ ॥

கா॥

யாவதுவரையிலும்,
வவநு=மூச்சானது,
டெஹை=தேகத்தில்,
நிவஸதி=இருக்கிறதோ,
காவசு=அதுவரையிலும்,
மெஹை=வீட்டில்,

கூஸமும்=கேசுமத்தை,
பூதி=கேட்டுக்கொண்டி
ருப்பவர்கள்,
வாயள=மூச்சானது,
மதவதி=போகவே,
டெஹாவாயெ = சரீரத்திற்

கபாயம் நேரிடவே,
ஹாயபூ=ஸம்ஸாரங்கூட,
தலிங்கரயெ = அந்த மூச்

சில்லர்ததேசவிஷயத்தில்
விஷயி=பயப்படுகிறார்

(தூ-ம்) எதுவரையில் மூச்சானது உனது தேசத்
தில் தங்கி இருக்கின்றதோ அதுவரையிலும் வீட்டிலுள்ள
வர்கள் உனது கேசமத்தை விசாரித்து வருவார்கள்.
தேசத்திற்கபாயம் லம்பலித்து அதனால் பிராணன் சரீரத்
தைவிட்டு நீங்கியபொழுது மனைவி முதலியவர்களுக்கூட
அந்த தேசத்தைப்பார்த்து பயப்படுகிறார்கள். (க)

अर्थ मनर्थ भावय नित्यं

नास्ति ततः सुखलेशः सत्यम् ।

पुत्रादपि धनभाजां भीतिः

सर्वलैषा विहिता रीतिः ॥ ७ ॥

சுயபூ=நெய்யூம் ஹாவயநித்யம்

நாவூதிதத ஸுவலேசஸத்யம்

புத்தாடிபி டநபாஜாந்திதி

ஸவபுலெசுஷா விஹிதாரீதி

எ

சுயபூ=பொருளை,

சுநயபூ = ஆபத்துகளுக்

கெல்லாம் காரணமாக,

நித்யம்=எப்போதும்,

ஹாவய = நிச்சயமாக யெண்

ணிக்கென,

தகி=அப்பொருளால்,

ஸுவலேசம் = சுகத்தினு

டைய ஏகதேசாம்சங்கூட,

நாவூ = இல்லை,

ஸத்யம்=நிச்சயம்,

(தகிசுயபூதிதிவசு=அதெப்

படி யென்றால்,) [களுக்கு

யநபாஜாம் = பாக்கியவான்

வாசுதேவ = மிகவுமன்
புள்ள பிள்ளைகளிட மிரு
வீதி = பயம், [ந்து கூட
(ஜாயகெ = உண்டாகிறது)
வணக்கமீதி = இப்படிப்
பட்டஸகல ஜனங்களாலும்

அனுபவிக்கப்பட்ட இந்த
மாரக்கமானது,
வலவது = எல்லாவிடங்களி
லும்,
விவரிதா = ஏற்பட்டிருக்கி
ன்றது.

(தா-ம்.) தனம் ஆபத்திற்குக் காரணமென்று எப்
பொழுதும் நினை; அதனால் கொஞ்சங்கூட சுகமில்லை என்.
பது நிச்சயம். அதெப்படி என்றால், தனம் முதலிய ஸகல
ஸம்பத்துக்களும் பொருந்திய பாக்கியவான்களுக்குக்கூட
புத்திரமித்திர களத்திராதியர்களால் பயமுண்டாகின்றது.
இப்படி ஸகல ஜனங்களாலு மனுபவிக்கப்பட்ட இந்த
வழக்கமானது எங்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. (எ).

बालस्तावत् क्रीडासक्तः

तरुणस्तावत् चरुसिक्तः ।

वृद्धस्तावत् चिन्तासक्तः

परेब्रह्मणि कोपि न सक्तः ॥ ८ ॥

வானுஷாவக் கீவாவது:

தரணுஷாவ துருணீஸது:

வூவஷாவ வினாவது:

வரெஸுஷுணீ கொவி நவது:॥

அ॥

வானுஷாவக் = பாலனாயிருக்
கும்போது,
கீவாவது = வினாயாட்டிலா

சையுள்வனாயும்,
தரணுஷாவக் = யுவாவா
யிருக்கும்போது,

தரணீஸ்து = நல்ல ஸ்திரீ
விஷயத்தில் ஆசையுடை
வனாயும்,
வருவாவு = கிழவனாயிரு
க்கும்போது,
வினாவது = கவலையுடைய
வனாயும்,
(ஊவதி = ஆகிறான்),
கொவி = இம்முன் நவஸ்தை
க்குள்பட்ட எவனும்,

வரு = ஸர்வோத்தமனான,
ஸூஹுணி = ஸர்வவ்யாபக
ரான ஸ்ரீ மந்தாராயண
ன் விஷயமாய்,
ஸது = மனோவாக்காயங்க
ளால் தியானபஜன நமஸ்
காரம் முதலானவைகளை
ச்செய்யுச் சக்தி யுள்ள
வனாக,
ந = ஆகிறதில்லை.

(தா-ம்) (மனிதன்) பாலனாயிருக்கும்பொழுது விரை
யாட்டிலாசையுள்ளவனாயிருக்கின்றான், யுவாவாயிருக்கும்
பொழுது யௌவன ஸ்திரீகளிடத்தில் ஆசைகொண்டவனாயிருக்கின்றான்; கிழவனாக இருக்கும்பொழுது கவலையுடையவனாக இருக்கின்றான். ஸர்வோத்தமனான பரமீரம்மத்தினிடத்தில் ஒருவனும் ஆஸக்தி யுள்ளவனல்ல. (அ)

का ते कान्ता कस्ते पुत्रः

संसारीय मतीव विचित्रः ।

कस्यत्वंवा कुत आयातः

तत्वं चिन्तय तदिह भ्रान्तः ॥ १ ॥

காதெ கான்தா கஸ்தே புத்ரஃ

ஸம்ஸாரோய மதீவவிவீத்ரஃ

தஸ்யத்வம் வா குத ஆயாதஃ

தத்வம் சிந்தய ததிஹ் ப்ரான்தஃ

சு||

தெ=உனக்கு,
காஹா இச்சைக்கு விஷய
மான ஸ்திரீ,
கா = யார்,
தெ = உனக்கு,
வாசு = அபிமானஸ்பத
மானபிள்ளை,
கஃ = யார்,
காவா=நீயேதானாகட்டும்,
கலுவா=இந்த ஜன்மத்திற்
கு முன் பாருடையவன்,
கா.கஃ=எங்கிருந்து,
சூயாகஃ = வந்தவன்,
கயம் = இப்படிப்பட்ட,
லம்ஸாரஃ = குயவனுடைய
சக்கிரம்பேரல்சுற்றப்பட்ட

ட இந்தஸம்ஸாரமானது,
கதீவ = மிகவும்,
விவிசு = விசாரிக்கும்போ
து ஆச்சரியகரமாக இரு
க்கின்றது,
தகஃ = ஆகையால்,
ஹ = இதைவிசாரிக்கின்ற
கவம் = நீ, [விஷயத்தில்,
ஹாஹ = புத்திரமித்தரகள
த்திரர் முதலானவர்களை
வாஸ்தவமாய் நினைத்து
பிரமிக்கிரயம்,
தகஹ விநய = வாஸ்தவத்
தை வேதாந்த சாஸ்திர
த்தாலும் ஸ்வானுபவத்தா
லும்தெரிந்துகொள்.

(தா-ம்.) உன் மணைவிபாவன் ? உன் மகன் யாவன் ?
நீ யாவன் ? எங்கிருந்து வந்தனை ? இந்த குலால சக்கிரம்
போன்ற ஸம்ஸாரம் வெகு விசித்திரமாக இருக்கின்றது.
ஆகையால் நீ புத்திர மித்திர களத்திரர் முதலானவர்களை
வாஸ்தவமாக நினைத்து பிராந்தி அடைந்திருக்கின்றாய்
வாஸ்தவத்தைத் தெரிந்துகொள். (க)

सत्सङ्गत्वे निस्सङ्गत्वं
निस्सङ्गत्वे निर्मोहत्वम् ।

निमोहत्वे निश्चलतत्वं निश्चलतत्वे जीवन्मुक्तिः ॥ १० ॥

ஸதம்மசெவ நிலம்மகம்
நிலம்மசெவ நிலேபாஹகம்
நிலேபாஹசெவ நிஸ்ஸுதுதகம்
நிஸ்ஸுதுதசெவ ஜீவநுத்திஃ

௧௦॥

ஸதம்மசெவ=வேதாந்த சிவ
வண மநநாதிகளால் சுத்
தாந்தரங்களை பெரி
யோர்களுடைய ஸங்கம்
ஏற்படும்படிக்கத்தில்,
நிலம்மகம்=புத்திர மித்திர
களத்திரர்களில் விசேஷ
அபிமான மில்லாமலிருக்
குகையானது,
(பூர்வாபித=அடையப்படு
கிறது)
நிலம்மசெவ=ஜனஸங்க மில்
லாமலிருக்குமானால்,

நிலேபாஹகம் = பொருள்
முதலானதுகளில் ஆசை
யில்லாம லிருக்குகை யா
னது (ஏற்படுகிறது),
நிலேபாஹசெவ = நஷணத்
ரங்களும் ஜயிக்கப்படு
மானால்,
நிஸ்ஸுதுதகம் = நிர்மலஞான
மானது (உண்டாகிறது),
நிஸ்ஸுதுதசெவ=அப்படி சுத்
தமான ஜான மேற்படு
மானால்,
ஜீவநுத்திஃ=ஜீவன் முத்தகை
ஆகலாம்.

(தா-ம்.) ஸத்புருஷர்களுடைய ஸஹவாஸ முண்டா
னால் அபிமானப்பற்று நீங்கும். அபிமானப்பற்று நீங்கி
னால் ஆசை யொழியும். ஆசை யொழிந்தபின் நிர்மல
ஞான பிராப்தி உண்டாகும். அந்த நிர்மல ஞானத்தி
னால் ஜீவன் முத்தகைகலாம்.

(௧௦)

वयसिगतेकः कामविकारः

शुष्के नीरे कः कासारः ।

क्षीणे वित्ते कः परिवारः

ज्ञाते तत्त्वे कस्संसारः ॥ ११ ॥

வயஸிமதெகஸு காமவிகாரஃ

ஸுஷுக் நிரே கஃ காஸாரஃ ।

க்ஷீணே விதெத் கஸுவரிவாரஃ

ஜ்ஞாதெ தக்சு கஸஸாரஃ॥

கக॥

வயஸியெளவனமானது,

மதெகஸுபோய்விடுமானால்,

காமவிகாரஃ = மன்மதனுது

ண்டாகக்கூடிய மனுவ

யாகுலமானது,

கஃ=எது,

நிரே=ஜலமானது,

ஸுஷுக்=சுண்டிப்போனால்,

காஸாரஃ=குளம்,

கஃ=எப்படிப்பட்டது,

விதெத்=பொருளானது,

க்ஷீணே=ஒழிந்து விட்டால்,

வரிவாரஃ=பரிஜனமானது,

கஃ=எப்படிப்பட்டது,

தக்சு=பரமார்த்த ஞானமா
னது,

ஜ்ஞாதெ = குருபதேசத்தா
லேற்படுமானால்,

ஸஸாரஃ = அஹங்காராதி
பிரபஞ்சமானது,

கஃ=எப்படிப்பட்டது, அதா
வது முத்தனாக ஆகிறபடி
யால் அகங்காரம் முதலா
னவைகள் தானே நசிக்கு
மென கருத்து,

(தா-ம்.) யெளவனம் நீங்கியபின் காமவிகாரம் எத்
தன்மையது? நீர்வற்றினகுளம் எப்படிப்பட்டதா யிருக்
கும்? செல்வம் குறைந்தபின் பரிவாரங்கள் எத்தன்மை

யாவார்? பரமார்த்த ஞானமானது உண்டானபின், சமு
சாரம் எப்படிப்பட்டதாகும். (கக)

माकुरु धनजनयौवनगर्वं
हरतिनिमेषात् कालस्सर्वम् ।
मायामयमिदं मखिलं हित्वा
ब्रह्मपदं त्वं प्रविश विदित्वा ॥ १२ ॥

மகூரு ஧நஜந யளவநமவஹு
ஹரதிநிமேஷாது காலஸ்ஸர்வம்
மாயாமயமித ஹிவா
ப்ரஹ்மபதம் த்வம் ப்ரவிஸிவிதிக்ஷா

கஉ

யநஜநயளவநமவஹு = பொ
ருள், ஜனங்கள், யௌவ
னம் இவைகளால் உண்
டான அஹங்காரத்தை,
மகூரு = அடையாதே (எ
னெனில்)
காலு = உதயாஸ்தமனம் மு
தலான வியவ ஹாரங்க
ளால் வியவ ஹரிக்கப்ப
ட்டகாலம்,
நிமேஷாது = நிமிஷத்தில்,
வவஹு = ஹரதி உ எல்லாவற்
றையு ம்பகரிக்கின்றது,
(அதாவது எல்லாம் கால

வசமாய் நசித்து விடுகிற
து ஆகையால்),
மாயாமயம் = மாயாசக்தியால்
செய்யப்பட்ட,
உபேவிதம் = இதோ காணப்
படுகிறபாபப்பிரபஞ்சத்தை
ஹிவா = விட்டு,
ப்ரஹ்மபதம் = பரமார்த்த
ஸ்வரூபத்தை,
விதிக்ஷா = விசாரித்துத்தெரிந்
துகொண்டு,
ப்ரவிஸு = ஆகும் ஸ்வரூபத்
தை அடைவாயாக.

கக. சூர்வியடிகா தாதய-ஸ்வமித-

(தா-ம்.) பொருள், ஜனம், யௌவனம் ஆகிய இவைகளினால் அஹங்காரமடையாதே காலம் எல்லாவற்றையும் நிமிஷத்தில் அபகரிக்கின்றது. மாயா சக்தியால் செய்யப்பட்ட இந்த பிரபஞ்சத்தை விட்டு விட்டு பரமாத்மஸ்வரூபத்தை விசாரித்து அறிந்துகொண்டு அப்பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யடைவாயாக. (க2)

दिनयामिन्यौ सायं प्रातः

शिशिरवसन्तौ पुनरायातः ।

कालः क्रीडति गच्छत्यायुः

तदपिनमुञ्च त्याशावायुः ॥ १३ ॥

திநயாமிந்யௌ ஸாயம் ப்ராதஃ

ஸிஸிரவ வஸந்தௌ வுநாராயாதஃ ।

காலஃ க்ரீடதி மஹத்யாயுஃ

ததவி நமூனு த்யாஸாவாயுஃ॥

கந॥

திநயாமிந்யௌ = பகல் இரவு,

ஸாயம் ப்ராதஃ = அந்தவேளை

காலவேளை,

ஸிஸிரவ வஸந்தௌ = சிசிரருது,

வஸந்தருது, (ஆகிய இவைகள்),

வுநஃ = மறுபடியும்,

த்யாஸாவாயு = வந்துகொண்டிரு

க்கிறது,

வஸவ = இந்தப் பிரகாரம்,

காலம் = அடியிற் சொல்லப்

பட்ட காலம் (சூழ்ந்தை

கள் இராஜாமந்திரி என்று

சொல்லிக்கொண்டு விளை

யாடுவதுபோல்),

க்ரீடதி = விளையாடுகிறது,

த்யாயுஃ = வயது,

மஹதி = போகிறது,

ததவி = இவ்வாறெல்லாம்

தெரிந்திருந்த போகிலும்

சுபாவாயு: = காற்றுப் | வாயுஷம் = மனிதனை,
 போல் வியாபித்திருக்கும் | மருந்து விடுகிறதில்லை.
 இந்த ஆசையானது,

(தா-ம்.) பகல் இரவுகளும் உதயம் அஸ்தமனங்களும்
 சிசிர ருது வஸந்த ருதுக்களும், திரும்பித் திரும்பி வந்து
 கொண்டிருக்கின்றன. காலமானது (சிறுகுழந்தைகள் ராஜா
 மந்திரி என்று பெயர்களை வைத்துக்கொண்டு விளையாடு
 கின்றதுபோல்) விளையாடுகிறது. ஆயுள் குறைந்து போ
 கின்றது. இவைகள் தெரிந்திருந்தபோதிலும் காற்றுப்
 போல் எங்கும் வியாபித்திருக்கும் இந்த ஆசையானது மனி
 தனை விடுவதில்லை. ()

द्वादशमञ्जरिकाभिरशेषः

कथितो वैयाकरणस्यैषः ।

उपदेशोभूद्विद्या निपुणैः

श्रीमच्छङ्कर भगवच्चरणैः ॥ १४ ॥

பாடிஸிஜரிக்காவிரஸொஷு:

கயிதொவெயாகாணவெஷுஷு: ।

உவதெஸொலுஉவிஷாதிவாணெண:

ஸ்ரீ உஷங்கர ஹவஹுரணெண:-

கசு।

விஷாதிவாணெண: = சுசு

கலைகளிலும் ஸமர்த்தரான,

ஸ்ரீ உஷங்கர ஹவஹுரணெண:

= பூஜயர்களான சங்கரா

சார்யஸ்வாமிகளால்,

வெயாகாணவெஷு = வயாகர

ணசாஸ்திரத்தைப்படித்த

ஒருவனுக்கு,

பாடிஸிஜரிக்காவிர = பூங்

கொத்துப் போல் நெருங்

கியதும் மகார்த்தத்தை

பெற்றிருக்கிறதும், மங்

<p>சரிகா என்னும் விருத் தத்தோடுங் கூடியது மானபன்னிரண்டுகூலோ கங்களால், உவபெஸு = அடியில்சொல் லப்பட்ட இந்த வெகு வருஷகாலம் வேதாந்தம்.</p>	<p>படித்து அனுபவத்தால் ஸாதிக்கக் கூடிய இந்த விஷயமானது, கயிகு = சொல்லப்பட்ட தாக, (ஊமுகு=ஆயிற்று.)</p>
---	--

(தா-ம்.) வித்தைகளறுபத்துநான்கிலும் சமர்த்தராயும், பூஜிக்கத்தக்கவராயு முள்ள பூமீமத் சங்கராசாரியஸ்வாமிகள் வியாகரண சாஸ்திரத்தை மாத்திரம் படித்து ஆத்மஸ்வரூபானுபவ மில்லாதிருந்த ஒரு வியாகரண வித்துவானுக்கு பூங்கொத்துப்போன்ற மஞ்சரிகா விருத்தத்தோடு கூடியதான மேற்கூறிய பன்னிரண்டு ஸ்லோகங்களால் வெகுநூலம் பிரயாசைப்பட்டிக் கற்க வேண்டிய விஷயங்களை எல்லாம் தனது மகிமா விசேஷத்தால் ஸ்வல்பகாலத்திலேயே உபதேசித்தருளினார் என்ற கருத்து. ()

உதி பூமீமான்ஸங்கரவிஜய-பூமீஹ்ஸ்கராவாயு
வெயர்குணவஸ்வாபெ-வாஸிஹ்ஸவாரிவாஜ
காவாயுலபு பூமீஹ்ஸ்கராவாயுபுவலிஷு
காஷிஸிம்ஜரிகாஸூரூம் ஸூராவூ.

ஸ்ரீமதாசாஸனம் ஜனநாயகம் உதாஹரணம்.
உதாஹரணம் ஜனநாயகம்.

வியாசரண ஸாஸ்திரத்தைப் படித்தவந்த ஒரு வித்
துவானைப்பார்த்து ஒன்று முதல் பன்னிரண்டு வரையி
லுள்ள ஸ்லோகங்களை 'ஸ்ரீ'சங்கராசாரியர் உபதேசித்
தார். இவ்வுபதேசத்தை யனுஸரித்து வற்புறுத்திப்
புலப்படுத்துமாறு அந்த ஆசாரிய புருஷாகிய மகானு
டைய சிஷ்யர்கள் சதுர்தஸ மஞ்சரிகாஸ்தோத்திர மென்
னும் இப்பதினான்கு ஸ்லோகங்களையும் மேற்படி பண்டி
தனைப்பார்த்து முறையே உபதேசிக்குறார்கள். இந்த
ஸ்லோகாந்தத்திலும் "பஜகோவிந்தம்" என்னும் ஸ்லோ
காரம்பத்தைச் சேர்த்து சொல்லவேண்டியது.

पद्मपाद उवाच.

काते कान्ता धनगत चिन्ता
वातुल किं तव नास्ति नियन्ता ।
विजगति सजनसङ्गतिरेका
भवति भवार्णव तरणे नौका ॥ १ ॥

வடிவாடி உவாடி...

காதெ கான்தா ஧நகத வினா
வாதுல கிணவ நாவலி நியனா ।

திருமதி ஸ்ரீதேவமாதிரெகா

மவதி மவாணபுல தரணை அளகா|| க||

பத்மபாதர் சொல்லுகிறார்.

வாதுவா=ஓ பிராந்தனே !

கா=எப்படிப்பட்ட,

யமமதுவினா=பெர்ருனைப்

பற்றிய கவலையானது,

தெ=உனக்கு,

காணா=பிரியமானவீடு (என்

ருவ்விஷயா திகளினாலும்,

பொரு ளாசையினாலும்

துக்கமேநேரும்,)

தவ=உனக்கு

மியனா=சிகழிப்பவன்,

நாழிகி=இல்லையா,

திருமதி=இம் மூன்றுலகத்

திலும்,

வன்காவலு நவமதி=ஸத்

புருஷர்களுடைய ஸகவா

ஸம் ஒன்றே,

மவாணபுல தரணை=ஸம்ஸார

ஸாகரத்தைத் தாண்டுவதில்,

நளகா=ஓடமாக,

மவதி=ஆகின்றது.

(தா-ம்) ஓ பிராந்தா ! ஐய்வாய்மும் ஸ்திரீயும் எத் தன்மையானது ? துக்கத்தை உண்டு பண்ணுவதன்றோ ? என் சம்சார சமுத்திரத்தை தாண்டுவதற்கு ஓடும் போன் றது முவ்வுலகிலும் ஸத் புருஷர்களுடைய சாங்கத்திய மொன்றேயாம். (க)

तोडकाचार्य उवाच.

जटिलोमुण्डी लुञ्छित केशः

काषायाम्बर बहुकृतवेषः ।

पश्यन्नपिच नपश्यति मूढो
ह्यदरनिमित्तो बहुकृतवेषः ॥ २ ॥

தொடக்கவாய்வு உவாவ.

ஜபிஞ்சுமூலம் மூலம் தகைசு
காஷாயாவர் வஹுசு தவெஷு: |
வஸுந்விவ நவஸுதி: குஜா
ஹுசுநிதிதொ வஹுசு தவெஷு: | 2

தொடக்கவாய்வு சொல்லுகிறார்.

காஷாயாவர் வஹுசு
தவெஷு: = காவித் துணியி
னால் பெரிதாக செய்யப்
பட்டவேஷத்தையுடைய
ஸர்யாவி,
ஜபிஞ்சுமூலம் = ஜடையையுடைய
தவஸுந்விவ தாலும்,
மூலம் = தலையை மொட்
டையடித்தவஸுந்விவ தாலும்,
மூலம் தகைசு = கத்தரித்
தப்பட்டகுடியையுடைய
வஸுந்விவ தாலும்,
(அதாவது காவலி கோ

ஸாயி இவர்களுக்கு விரக்
தி உண்டாகுமானால் குடி
மியைக் கத்தரிப்பது வழ
க்கம்),
மூலம் = ஸந்தேகப் பட்டவன்
வஸுந்விவ = ஆத்ம ஸ்வரு
பானுஸந்தானம் பண்ணி
னபோதிலும்,
நவவஸுதி = பிரம்மஸ்வரு
பானுபவ மடைய மாட்
டான்,
மூலம் = இக்காரணத்தால்,
வஹுசு தவெஷு: = அனை
கவிதமாக போடப்பட்ட

அடியிற் சொன்ன வேஷ உடையிதிதஃவயற்றிற்காக
மானது, ஆகிறது.

(தா-ம்.) காலித்துணியினால் பெருமை படுத்தப்பட்ட
வேஷம் பூண்ட சந்திராசியானவன் ஜடையைத் தரித்தவ
னாக விருந்தாலும், தலையை மொட்டை யடித்துக்கொண்
டவனாக விருந்தாலும், கத்திரிக்கப்பட்ட குடுமியை உடை
யவனாக விருந்தாலும், (அதாவது. காபாலிகர் கோளாயி
கள் இவர்களுக்கு விரக்தி உண்டாகுமானால் குடுமியைக்
கத்தரிப்பது வழக்கம்) சந்தேகம் நிறைந்த மனமுடைய
வனாய் ஆகும் ஸ்வரூபானுசந்தானம் பண்ணினபோதிலும்,
பிரம்ம ஸ்வரூபானுபவம் அடையமாட்டான். ஆகையால்
அநேகவிதமாகப் போடப்பட்ட அடியில் சொன்ன வேஷ
மானது வயிற்றின் பொருட்டாகிறது. (உ.)

हस्तामलक उवाच.

अङ्गं गळितं पलितं मुण्डं
दशनविहीनं जातं तुण्डम् ।
वृद्धो याति गृहीत्वा दण्डं
तदपिनमुञ्च त्याशापिण्डम् ॥ ३ ॥

ஹஸ்தாமலக உவாஹ.

சுஜம் மலிதம் பலிதம் மூணம்
தடநவிஹிதம் ஜாதம் துணுடி !

வஜ்ஜயாதி மூலீகவா டிஃ
தடிவிநகரணு துராஸாவிஃ

நஃ

அஸ்தாமலகர் சொல்லுகிறார்.

(யடி=எப்பொழுது)
கம்ம=சரீரமானது, [தாக,
மலிகம் = தளர்ந்துவிடுகிற
ஜாதம்=உண்டாகிறதோ,
டிஃ=கிரஸானது,
வலிகம்=கிழத்தனத்தால்
வெளுத்ததோ,
தம்மம் = முகம் அதாவது
வாயானது,
டிஃநலிஹீநம் = பல்லில்லா
ததாக ஆயிற்றோ,
(தடி=அப்போதும்),
வஜ்ஜி=கிழவன்,
டிஃமூலீகவா = கழியை
ஊன்றிக்கொண்டு,
யாதி = வெகு ஆசையோடு
ஸஞ்சரிக்கின்றான்,

தடிவி=அப்படிப்பட்ட கிழ
த்தனத்தை அடைந்திரு
ந்தபோதிலும்,
சூஸா = புத்திர மித்திராதி
ஆசையானது,
விஃ=தேகத்தை,
நஃஹி=விடுவதில்லை,
(அதாவது ஈஷனாந்ரய
பரித்யாகமே மோக்ஷ பிரா
ப்திக்கு முக்கிய காரணம்.
குருபதேசத்தில் ஸ்ரத்தை
யன்றியில் சந்தேகாத்மாவா
யிருப்பவனுக்கு ஜடாதா
ணம் முதலான விரக்த வே
ஷத்தால் வயிற்றுப் பிழைப்
பேயொழியவேறில்லை.)

(தா-ம்.) சரீரம் திருடம் குறைந்து தளர்ந்தது ; தலை
நரைத்து விட்டது ; பற்கள் உதிர்ந்தன ; கிழவன் கழி
யூன்றி நடக்கிலான். இப்படிப்பட்ட கிழத்தன்மையை
யடைந்திருந்த போதிலும் ஆசை மனதைவிட்டு டொழிய
வில்லை. (ந.)

हस्तामलकः

अये वह्निः पृष्टे भानू
 रात्रौ चुबुक समर्पितजानुः ।
 करतलभिक्ष स्तरुतलवास
 स्तदापिनमुञ्च त्याशापाशः ॥ ४ ॥

ஹஸ்தாமலகம்.

சுமெரு வஹ்நிஃ ப்ருஸ்தே ஹானூ
 ராத்ரௌ சுவபுக சமர்பிதஜானுஃ ।
 கரதலபிக்ஷ ஸ்தரூதலவாஸ
 ஸ்ததாபினமூஞ்ச த்யாஸாபாஸஃ ॥ 4 ॥

ஹஸ்தாமலகர் சொல்லுகிறார்.

பவஸ் = எவனுக்கு,
 சுமெரு = முன்னே, [மோ,
 வஹ்நி = அக்னி ஹோத்திர
 ப்ருஸ்தே = பின்புறத்தில்,
 ஹானுஃ = சூரியனோ,
 யஃ = எவன்,
 ராத்ரௌ = இராத்திரியில்,
 சுவபுக ஸலவிபுகஜா
 நுஃ = முழங்காலில் வைக்

கப்பட்ட முகவாய்க்கட்
 டையை உடையவனோ,
 (அதாவது ஸர்வபரித்யா
 கிக்கு வஸ்திரம் முதலானது
 கன்கூட இல்லாதபடியால்
 இவைகளால்தானே குளிரை
 ப்போக்கடிக்கவேண்டும்)
 (யஃ = எவன்,)
 கரதலபிக்ஷுஃ = கையிலேயே

பிச்சையெடுத்து புசிப்ப
வதோ,
யஃ = என்ன,
தரூதலுஷுஸஃ = மரத்தடி
யில்வலிப்பவனோ,
கடிவி = அவனையும்,

சூசா வாஸஃ = பாசம்போ
லுள்ள ஆசையானது,
மஃ = விடுவதில்லை,
(எப்படிப் பட்டவனுக்கும்
ஆசை விட்டதென்பது ஊஸ்
தாமலகருடையகருத்து.)

(தா-ம்) முன் புறத்தில் நெருப்பும், பின் புறத்தில்
சூரியனுமாய் முழங்காளில் முகவாய்க்கட்டையை வைத்
துக்கொண்டு கைகளிற் பிச்சைவாங்கி மரத்தடியில் காலங்
கழிப்பவனையும் ஆசை விடமாட்டாது. (ச)

वार्तिककार उवाच.

कुरुते गङ्गासागरगमनं
व्रतपरिपालन मथवादानम् ।
ज्ञानविहीन स्सर्वमतेन
मुक्तिं नभजति जन्मशतेन ॥ ५ ॥

வாதிபுக்கார உவாஹ.

கூருதெ மஃமாவாமரமதெ
வ்ருதவரிவாருத மவவாடாநம் ।
ஜ்ஞாநவிஹீந ஸ்ஸர்வமதெந
முக்திம் நபஜதி ஜ்ஞாநதெந ॥

வார்த்திககாரர் சொல்லுகிறார்.

யஃ=எவன்,
மஜ்ஜாஸாரமஃ=கங்கை,
ஸமுத்திரம் முதலான யா
த்திரைக்குப் போவுவதை
காரா=தெ=செய்கிறானே,
யஃ=எவன்,
வருதவரிவாமஃ=நித்திய
நைமித்திகம் முதலான வி
ருதத்தைச் செய்கிறானே,
கபுவா=அல்லது,
ஊமஃ=பாபத்தைப் போக்கி
ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்க
க்கூடியதானத்தை,
காரா=தெ = செய்கிறானே,
ஸஃ=அவன்,

ஜோமலிஹி மஃ = புரமாத்ம
ஜோமனன்னியில்பாமரனா
க இருப்பானேயானால்,
வவபுரதெ= எல்லாமதத்
தாலும்,
ஜநஸுதெ= நூறுஜன்மா க்
களாலும்,
ஜோமலிஹி = மோக்ஷத்
தை அடைய மாட்டான்,
(ஜோமத்தோடு செய்யப்
பட்டகர்மாக்களுக்கு பலமே
யொழிய கேவலமானகர்மா
க்களுக்குப் பலமே கிடையா
தென்பது வார்த்திக் காரரு
டையமுக்கிய அபிப்பிராயம்)

(தர-ம்.) எவன் கங்கை சமுத்திரம் (காசி ராமேஸ்வ
ரம்) முதலிய தீர்த்த யாத்திரை போனாலும், நித்திய
நைமித்திக விருதத்தைச் செய்தாலும், தானம் செய்தா
லும்; ஞானமில்லாத பாமரன் நூறு ஜென்மமெடுத்தா
லும் மோக்ஷத்தை யடையமாட்டான். (௫)

नित्यानन्द उवाच.

सुरमन्दिरतरुमूलनिवासः

शय्याभूतल मजिनं वासः ।
 सर्वपरिग्रह भोगत्यागः
 कस्यसुखं नकरोति विरागः ॥ ६ ॥

நிதூதந உவாவ.

ஸுரஜிந தருஜிந நிவாவஃ
 ரய்யாஸூதல மஜினம் வாஸஃ ।
 ஸவ்யபரிஹ ஹொமத்யாஃ
 கஸ்யஸுவம் நகரோதி விராமஃ ॥ கூ॥

நித்தியாகந்தர் சொல்லுகுரர்.

ஸுரஜிந தருஜிந நிவாவஃ
 வாஸஃ = ஸ்வர்க்கத்திற்கு
 ச்சமானமான மரத்தடியி
 ல்வாஸமும்.
 ஹொமத்யா = பூப்பிரதேச மெ
 ன் னும்,
 ரய்யா = படுக்கையும்,
 கஜினம் = மான்தோல்முதலா
 ன தோல்களால்,
 வாஸஃ = வஸ்திரமும்,
 ஸவ்யபரிஹ ஹொமத்யா
 மஃ = ஸமஸ்தமான புத்திர
 மித்திர களத்திர தாஸதா

வீமுதலான தனது ஸேவக
 ஜனங்களாலுண்டான போ
 கவிஷயமான ஸௌக்கியத்தி
 னுடைய பரித்யாகமானது,
 யவநிஷயதி = யாதொரு வீர
 க்தியேற்பட்டமாதிரத்தில்
 ஹவதி = உண்டாகிறதோ,
 விராமஃ = அப்படிப்பட்ட
 விரக்தியானது,
 கஸ்ய = எவனுக்கு, [தை,
 ஸுவம் = நிரந்தரானந்தத்
 நகரோதி = செய்யமாட்
 டரது

(ஸகல விஷயேச்சையை | மோக்ஷமென நித்தியநந்தரின்
யும் பரிகரிப்பதே நித்தியநந்த | முக்கியக்கருத்து.

(தா-ம்.) ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸமமாக மர்த்தடியில்
வாஸமும், பூமியின்மீது படுக்கையும், மான்தோல் முதலிய
தோல்களால் வஸ்திரமும் கொண்டு எல்லாவித போக
விஷய செளக்கியங்களின் பரித்தியாகமானது எவனுக்கு
நிரந்தரநந்தத்தைக் கொடாது. (சு)

आनन्दगिरिस्वामिनः उचुः.

योगरतोवा भोगरतोवा
सङ्गरतोवा सङ्गविहीनः ।
यस्यब्रह्मणि रमते चित्तं
नन्दति नन्दति नन्दत्येव ॥ ७ ॥

சூரநதிரி ஸ்வாமி நஃ ஊவஃ.
யொமரதொவா ஹொமரதொவா
ஸஃமரதொவா ஸஃமவிஹீநஃ ।
யவ்யுஹ்ரஹணி ரமதெவிதூ
நததி நததி நததெவ॥

எ

ஆனந்தகிரி ஸ்வாமி சொல்லுகிறார்.

யொமரதொவா = மந்திர
போகம்முதலிய யோகங்

களில் ஆஸக்தி யுடையவ
னாகயிருந்தாலும்,

மொழிபெயர்ப்பு = விஷய
சுருத்தில் ஆவன உள்ளவன
கயிருந்தாலும்,
வகுப்புகள் = புத்திரமித்
திராதி ஜன சமூகத்தில்
அனுராக முள்ளவனாக
இருந்தாலும்,
யலு) = எவனுடைய,
விதம் = மனது,
வகுப்பினி = அவஸ்தாத்ரய
ஸாக்ஷியாய் எங்கும் பரி
பூர்ணமாய் வஸ்துவினி

டத்தில்,
ரூபே = ஏகபாவத்தாலான
ந்த மடைகின்றதோ,
(ஸஃ = அப்பருஷன்)
நாதிநாதி நாதிநாதி =
எக்காலத்திலும் ஆனந்தஸ்
வருபவர்களை இருக்கிறான்.
(மனோலயமே மோக்ஷமென்
றும், மனோவிகாரமே பிரப
ஞ்சமென்றும் ஆனந்தகிரிஸ்
வாமிகளுடைய முக்கிய கரு
த்து.)

(தா-ம்.) மந்திரயோகமுதலான யோகங்களில் ஆஸக்
தியுள்ளவனைப்போல் தோன்றினாலும் விஷயங்களை யனுப
விப்பதி லாசையுள்ளவனைப்போல் தோன்றினாலும், புத்
திர மித்திர களத்திராதியர்களுடன் பற்றுள்ளவனைப்
போல் தோன்றினாலும் அப்படிக்கொற்ற பற்றில்லாதவ
னைப்போல் தோன்றினாலும் எவனதுமனம் பிரம்மாதிக
ளிடத்தில் ஆனந்தமடைகின்றதோ அவன் எந்த காலத்
திலும் ஆனந்த ஸ்வரூபியாகவே இருக்கிறான். (எ)

वृढभक्त उवाच.

भगवद्गीता किञ्चिदधीता
गङ्गाजललवकणिकापीता ।

सकृदपि येनमुरारिसमर्चा
क्रियते तस्ययमोऽपि न चर्चा ॥ ८ ॥

சூர்வாசிகா உவாச

ஹமவஜீதா கிணிடயீதா
மம்மாஜயுவகணிகாஹீதா ।
ஸக்யுஹியெந மூராரிஸஹயூ
கியதெதஸ்யயமோவி நவவயூ ॥ அ॥

தருடபக்தர் சொல்லுகிறார்.

யெ ந=எவனால்,

ஹமவஜீதா = ஸ்ரீகிருஷ்ணபா

மாத்மாவானவர் அர்ஜு

னனுக் ரூபதேசித்த தத்

வார்த்த ப்ரதிபாதகமான

பகவத்கீதை என்ற கிரந்

தமானது,

கிண்டிஹி-கொஞ்சமேனும்

ஹீதா = ஸத்குரூப தேசத்

தால் தெரிந்துகொள்ளப்

பட்டதோ,

(யெ ந=எவனால்)

மம்மாஜயுவகணிகா-கங்கா

ஜல திவலையானது,

ஹீதா = பரணம் பண்ணப்

பட்டதோ,

(யெ ந=எவனால்,

மூராரிஸஹயூ=ஸ்ரீமந்நா

ராயணனை அசஞ்சலபக்தி

யோடு பூஜிப்பதானது,

ஸக்யுஹி = ஒருதடவையா

வது, [தோ,

கியதெ = செய்யப்படுகிற

தஸ்ய=அப்புருஷனுக்கு,

யமோவி=யமதர்மராஜனும்

வவயூ=புண்யபாப விசார

த்தை,

(நகரோதி=செய்வதில்லை)

வேதாந்தவிசாரணை, கங்

கை. காவேரி முதலான நதி

ஸ்ரீராமம், நிச்சலபக்தியோடு | கள் மோகித்ததை யடைய
பகவதாராதனை ஆகியஇவை முக்கிய ஸாதனங்கள்.)

(தா-ம்.) எவன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவால் அர்ஜு
ஜுந ஸ்வாமிக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட தத்வார்த்த பிரதி
பாதகமான பகவதீதையை கொஞ்சமேனும் ஒதுகின்ற
னோ, கங்காதீர்த்தத்தில் திவ்லையாவது பாணஞ் செய்கின்ற
னோ, ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஒருபொழுதாவது நன்றாய்ப்பூஜித்
கின்றனோ, அவனுடைய புண்ணியபாப விசாரத்தை யம
னும் செய்யமாட்டான். (அ)

नित्यानन्द उवाच.

पुनरपि जननं पुनरपि मरणं
पुनरपि जननी जठरे शयनम् ।
इहसंसारे बहुदुस्तारे
कृपयापारे पाहि मुरारे ॥ ९ ॥

நித்யானந்த உவாச.

வா.நரவி ஜநநம் வா.நரவி மரணம்
வா.நரவி ஜநநீ ஜஸ்தரே ஸயனம் ।
ஐஹம்ஸாரெ வஹுஃஸாரெ
க்யவயாவாரெ வாஹி மூராரெ ॥

நித்யாநந்தர் சொல்லுகிறார்.

வஹு-ஹுஸாரொ = எவ்வித
த்தாலும் தாண்டமுடியாத,
சுவாரொ = கரையில்லாத,
ஹஹலஹுஸாரொ = இந்தக்கு

யவனுடையசக்கிரம்போ.
ல் ஜனனமரணம் முதலா
னவைகளால் எப்பொழு
துமி சுற்றிக்கொண்டிருக்
கப்பட்ட இந்த ஸம்ஸார
த்தில்,

வாநரவி = இறந்தபிறகு
மறுபடியும்,

ஜநநம் = கர்மானுஸாரமாய்
உற்பத்தியும்,

வாநரவி = ஜநித்தபிறகு
மறுபடியும்,

நீரணம் = சாவும்,

வாநரவி = மறுபடியும்,

ஜநநீஜ்ஜொ = தர்யின்வயிற்
றில்,

ஸயநம் = வ்விப்பதுமாக,

வஸ்வதி = ஏற்படுகிறது,

(சுதவ்ஹவ = ஆகையால்),

ஹேஜ்ஜொ = முரனென்
னும் அரக்கனைக்கொன்ற
ஸ்ரீமந்நாராயண,

கூவயா = தையையோடு,

வாஹி = காப்பாற்றும்,

(ஸம்ஸார நில்ருத்திக்கும்

மோக்ஷப்ராப்திக்கும் பக்தி

மாரக்கமேகாரணம்.)

(தா-ம்.) எவ்விதத்திலும் தாண்டமுடியாத கரையில்
லாத குயவனுடைய சக்கிரம்போற் சுற்றிக்கொண்டிருக்
கப்பட்ட இந்த ஸம்ஸாரத்தில் செத்தபிறகு மறுபடி ஜநந
மும் ஜநித்தபிறகு மறுபடி தாய்வயிற்றில் சயனமுமா
யிருக்கின்றதாகையால் ஸ்ரீமந்நாராயண என்னைக் காத்
தருளும்.

(சு)

योगानन्द:

रथ्याकर्पट विरचितकन्था:

पुण्यापुण्य विवर्जितपन्थाः ।
योगी योग विवर्जितचित्तो
रमते बालोन्मत्तवदेव ॥ १० ॥

பொறாநதர்.

நய்யாகவபுட விரவிதகநாஃ
புணா புணு விவஜித வநாஃ ।
பொய்யொம மியொஜித விதொ
நதெவொநொ நதவதெவ ॥ ௧௦ ॥

யோகநந்தர் சொல்லுகிறார்.

நய்யாகவபுட விரவிதகநா
யாஃ = இராஜனீதியில்கிடக்கி
ன்ற கிழிசல்களால் சேர்
க்கப்பட்ட வஸ்திரத்தை
புடையவனாயும்,
புணாபுணுவிவஜித
வாயாஃ = புண்பபாபமென்
கிற விதிநிஷேதமார்க்க
மில்லாதவனாயும்,
வொநொநதவதெவ = சிறு

வன் பித்தன் இவர்களைப்
போலவும் இருக்கப்பட்ட
பொய்யு = யோகியானவன்,
பொமமியொஜிதவிதொ =
பிரம்ம ஸ்வரூபானுஸ்ந்
தானத்தில் நன்றாய் நிலை
நிறுத்தப்பட்ட சித்தவி
ருத்திபுடையவனாய்,
நதெவ = ஆனந்த மடைகின்
றான்.

(தா-ம்.) இராஜமார்க்கத்திற் கிடக்கும் கந்தைத்துணி
யினுடொப்பும், புண்பபாபமென்ற விதி நிஷேதமில்லாத
மார்க்கத்தை புடையவனும், சிறுவன் போலும் பித்தன்

போலு மிருக்கப்பட்ட யோகியானவன் பிரம்ம ஸ்வரு
பானு சந்தானத்தில் நன்றாய் நிலைநிறுத்தப்பட்ட சித்த
விருத்தியுடையவனாய் ஆனந்த மடைகின்றான். (௧௦)

சுரேन्द्रः.

कस्त्वं कोहं कुत आयातः
कामे जननी कोमे तातः ।
इति परिभावित निजसंसारः
सर्वं त्यक्त्वा स्वप्नविचारः ॥ ११ ॥

ஸுரேந்தரஃ.

கஸ^{சு}வம் கொஹம் குத ஆயாதஃ
காமஜெநநீ கொமேதாதஃ ।
இதிவரிஹாவித நிஜஸம்ஸாரஃ
ஸர்வம் த்யக்தா ஸ்வபவிவாரஃ॥

ககா

ஸுரேந்தரர் சொல்லுகிறார்.

கஸ^{சு}வம் = என்னைக்காட்டிலும்.

வேறான நீ,

கஃ = யார்,

கஹம் = உன்னைக்காட்டிலும்

வேறான நான்,

கஃ = யார்,

கூதஃ = எங்கிருந்து,

ஆயாதஃ = வந்தோம்,

ஜெநநீ = என்னைப்பெற்ற

காம = யார், [தாய்,

ஜே = எனக்கு,

காதஃ = தகட்பன்,

கஃ = யார்,

இதி = என்று,

வரிமாலிகுதிஜலம்ஸாரஃ

= நன்றாய் ஆலோசித்து நி

ச்சயித்த தன்னுடைய பு

த்திரமித்திர களத்திராதி

வர்க்கத்தை யுடையவனு

யும்,

ஸவபு = அடியிற்சொன்ன

எல்லாவற்றையும்,

குகூ = விட்டு,

ஸு கபெஸு = இருந்தால்,

ஸுபவியாரஃ = கனவில்கண்

ட பதார்த்தங்களில் ஏற்

பட்ட மித்யா ஜ்ஞானம்

போன்ற நிச்சய ஜ்ஞான

மானது,

ஜாயகெ = உண்டாகின்றது.

(தா.ம்) நியார்? நான்யார் எங்கிருந்து வந்தேன்? என்னைப் பெற்ற தாய் யார்? என் தகப்பன் யார்? இவை களைத் திரவிரித்து ஸம்ஸாரத்தின் நிஜஸ்திதியையுணர்ந்து எல்லாவற்றையும் விட்டொழித்திருக்கும்கால் இவை கன விற்காணப்படுவன போற் பொய்யென்றேற்படும். (கக)

மேதாதிதி ருவாச.

त्वयि मयि सर्वलैकोविष्णुः

व्यर्थं कुप्यसि मय्यसाहिष्णुः ।

भवसमचित्तं ससर्वत्रत्वं

वांछस्यचिराद्यदि विष्णुत्वम् ॥ १२ ॥

மேதாதிதி ருவாவ.

சுவயிமயி ஸவபுஸெதுகொவ்ஷுஃ

வ்யவ்யஸகூப்யஸி மய்யஸாஹிஷ்ணுஃ

ஹவஸேவித ஸ்வபுத்ருகம்

வாஹஸ்ய விராடிவி விஷ்ணுக்ஷு ||

௧௨

மேதாதிதி சொல்லுகிறார்

ஹயி=எதிரில் நிற்கின்ற உன்
 னிடத்திலும்,
 ரீயி=சொல்லப்பட்ட என்னி
 டத்திலும்,
 ஸ்வபுத்ரு=எங்கும்,
 விஷ்ணு = வ்யாபகனான பர
 மாத்மா,
 ஹஸு=ஒருவனே,
 ரீயி = உன்னைக் காட்டிலும்
 வேறு என்று நினைத்த
 என்னிடத்தில்,
 வ்யபுத்ரு=பிரயோஜனமன்னி
 யில்
 கூஷ்யவீ = கோபமடை
 கிறாய்,
 சுவிநாகு=சிக்கிரமாய்,
 விஷ்ணுக்ஷு=ஸ்வவ்யாபகனா

ன பரமாத்வஸ்வரூபமடைய
 வாஹஸ்யபுதி=கோருவாயா
 னால்,
 ஸ்வபுத்ரு=ஸ்வப் பிராணிக
 னிடத்திலும்,
 ஸ்வேவித=ஸமமான புத்தி
 யுடையவனாக,
 ஹவ=ஆவாய்.
 (ஸூகிதெவாஸ வா
 கெவ வஹிதா ஸ்வபுத்ரு
 ம்!) என்று பகவத்வாக்ய
 த்தில் சொல்லப்பட்ட ஸாவ
 புத்தத்திலும் தான் என்ற புத்
 தியை யடைந்து பிரம்ம வி
 சாரம் பண்ணுவது மோக்ஷ
 சாதனம்.

(தா-ம்.) உன்னிடத்திலும் என்னிடத்திலும் யெங்
 கும பரமாத்மா ஒருவனே வியாபித்திருக்க பிரயோஜன
 மன்றியில் நீ என்னிடத்தில் கோபமடைகிறாய். சிக்கிரத்
 தில் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையடைய விரும்புவாய்தில்

ஸகல ஜீவராசிக ஸிடத்திலும் ஸமசித் தனாக விருக்
வேண்டும். (கஉ)

भारतीवंश उवाच

कामक्रोधं लोभं मोहं
त्यक्त्वात्मानं पश्यंविमोहम् ।
आत्मज्ञानविहीनामूढाः
तेपच्यन्ते नरकनिगूढाः ॥ १३ ॥

ஹாரதீவம்ஸ உவாஹ.

காமக்ரோஹம் லோஹம் மோஹம்
த்யக்த்வாத்மாநம் பஸ்யவிமோஹம் ।
ஆத்மஜ்ஞான விஹீனாமூடாஃ
தேபயந்தே நரகநிமூடாஃ॥

கந॥

பாரதீவம்ஸர் சொல்லுகிறார்.

காரி=எப்பொழுதும்நீரும்
பிக்கொண்டிருப்ப தான
மனோதர்மத்தையும்,
க்ரோஹம்=தேவலிக்கப்பட்ட
தான மனோதர்மத்தையும்
ஹோஹம் = பேராசையினால்
செஷ்செய்யாம லிருப்பதை

பும் மனோ மர்மத்தையும்;
ஹோஹம் = அஜ்ஞானத்தை
பும்,
த்யக்தா=விட்டு,
விமோஹம்-அஜ்ஞானமில்லாத
சூதாநம் = பரமாத்மாவை,
பஸ்யா=பாரும்,

சூதஜ்ஞாநவிஹீ தா = தத்வ
ஜ்ஞான மில்ல தவர்கள்,
(யெ = எவர்களோ.)
தெஜோவாஃ அம்மூடர்கள்,
நாககசி மஹிவாஃ நாகத்தில்

தள்ளப்பட்டு,
வயுநெ = (யம பூடர்க
ளால்) உபத்திதிக்கப்
படுகிறார்கள்.

(தா-ம்.) காமம், குரேரதம், லோபம், மோஹம்
ஆகிய இவைகளைவிட்டு அஞ்ஞான ரஹிதான பரமாத்மா
வைப்பாரும். தத்வஜ்ஞானமில்லாத மூடர்கள் நாகத்தில்
தள்ளப்பட்டு உபத்திரவப்படுகிறார்கள். (கந)

सुमति रुवाच.

गेयं गीता नामसहस्रं
ध्येयं श्रीपति रूपमजस्रम् ।
नेयं सजनसङ्गमनिशं
देयं दीनजनायचवित्तम् ॥ १४ ॥

ஸுமதி ருவாவ.

மெயம்மீதா நாகஸஹஸ்ரம்
தெயம்மீவதி ரகுவஜஹஸ்ரம்
தெயம்வஜ்ஜந ஸம்மதநிஸம்
தெயம்மீதஜநாயவ வித்தம் ॥

கசு

ஸுமதி சொல்லுகிறார்.

தீதாநாஹுஸுஹு = பக

வத்கிதை, பரமசிவனால்
பார்வதிக் குபதேசிக்கப்
பட்ட ஸ்ரீனிஷ்ணுஸஹஸ்
ரநாமம் இவை,

மெயம் = ஸத்குரு மூலமாக

நன்றாக அறிந்து பாராய்

ணம் செய்யவேணும்,

ஸ்ரீவதிராஹம் = லக்ஷ்மிகா

ந்தனை ஸ்ரீமந்நாராயண

னுடைய தீவ்ய ஸ்வரு

பத்தை,

மெயம் = ஆசாரியோபதே

சத்தை யனுஸரித்த ம

னதில் தியானிக்கவும்,

ஹஜ்ஜ் மஸூம் = ஸத்புருஷர்

களுடைய ஸஹவாஸம்,

சுமிஸம் = எப்பொழுதும்,

மெயம் = அடையத்தக்கது,

ஜீநஜநாயக = ஏழைஜனங்க

விதம் = பொருளை, [ளுக்கு,

மெயம் = கொடுக்கவேணும்.

(தா-ம்.) பகவத்கிதை ஸ்ரீனிஷ்ணு தீவ்ய ஸஹஸ்ரநாமம் இவைகள் சத்குரு மூலமாக உபதேசம்பெற்று பாராயணம் செய்பத்தக்கன. லக்ஷ்மீகாந்தனை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய தீவ்ய ஸ்வரூபம் மனதில் எக்காலத்திலும் தியானிக்கத்தக்கது. ஸத்புருஷர்களுடைய சகவாசம் எப்போதும் செய்யத்தக்கது. ஏழைகளுக்கு பொருளுதவி செய்யத்தக்கது.

(சுச)

मूढः कश्चन वैयाकरणो

डुकृङ्करणाध्ययनघुरीणः ।

श्रीमच्छङ्करभगवच्छिष्यैः

बोधित आसी च्छेधितकरणः ॥१५॥

சிஷ்யைகளுந் வெய்யாகரணை

ஹ்யக்யூகரணா ஹ்யநயாநீணம்

ஸ்ரீ ஷங்கரஹமவஹிஷேஷம்

வெய்யித ஸ்வயீத கரணம்

கரு

சிஷ்யை = வேதாந்த சிரவண

மில்லாமற் போனபடியா

ல் ஆத்மஸ்வரூபானு ஸந்

தான மில்லாதவனாயும்,

ஹ்யக்யூகரணா ஹ்யநயாநீணம்

நீணம் = நெருங்காணம்

முதலான வ்யாகரணசாஸ்

த்ரத்தி லீருக்கப்பட்ட

ஆத்திரங்களைப் படிப்ப

தில்மிகவும்ஸமர்த்தனான,

களுந் வெய்யாகரணம் =

வியாகரணசாஸ்திரத்தை மா

த்திரம்படித்த ஒருவர்தான்,

ஸ்ரீ ஷங்கரஹமவஹிஷேஷம் =

மிகவும் பூஜ்யானான ஸ்ரீசங்

கராசாரியருடைய பதினான

கு சிஷ்யர்களாலும்,

வெய்யித = உபதேச மூல

மாய் பரமார்த்தத்தை

போதிக்கப்பட்டு,

வெய்யிதகரணம் = ஸ்வரு

பானு ஸந்தானத்தால்

சுத்தாரந்தக் கரணமாக,

ஸ்வயீத = ஆனான்.

(தா-ம்.) இந்தப்பிரகாரம் “நெருங்” என்னும் வியா

கரண ஸூத்ரத்திரத்தை பெரிதும் படித்த ஆத்மஜ்ஞான

மில்லாத ஒரு வித்துவான் ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத் பாதரது

சிஷ்யர்களால் பரமரத்தோபதேசம் செய்யப்பெற்று
சந்தசந்தக் கரணாக ஆனான். (கரு)

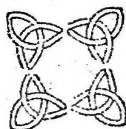
இவ்வர்துடி சங்கரவிஜயத்தில் ஸ்ரீமத் சங்கர லையா

கரண ஸம்வாதத்தில் ஆசார்யர் கட்டளையின்படி

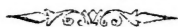
சிஷ்யர்களால் உபந்யஸிக்கப்பட்ட சதுர்த்

தச மஞ்சரிகா ஸ்தோத்திரம்

ஸம் பூர்ணம்.

விளம்பரம்.

இம்முத்ராகூட சாலையில் இப்புத்தகமும் இன்னும்
இதர கிரந்த நாகர புத்தகங்களும் விதப்பனைக்குச் சித்த
மாயிருப்பதால் வேண்டியவர்கள் இதனடியிற் கண்டிருக்
கும் விவரத்திற்செழுதி வி. பி. மூலமாக உவமைத்துக்
கொள்ளலாம்.

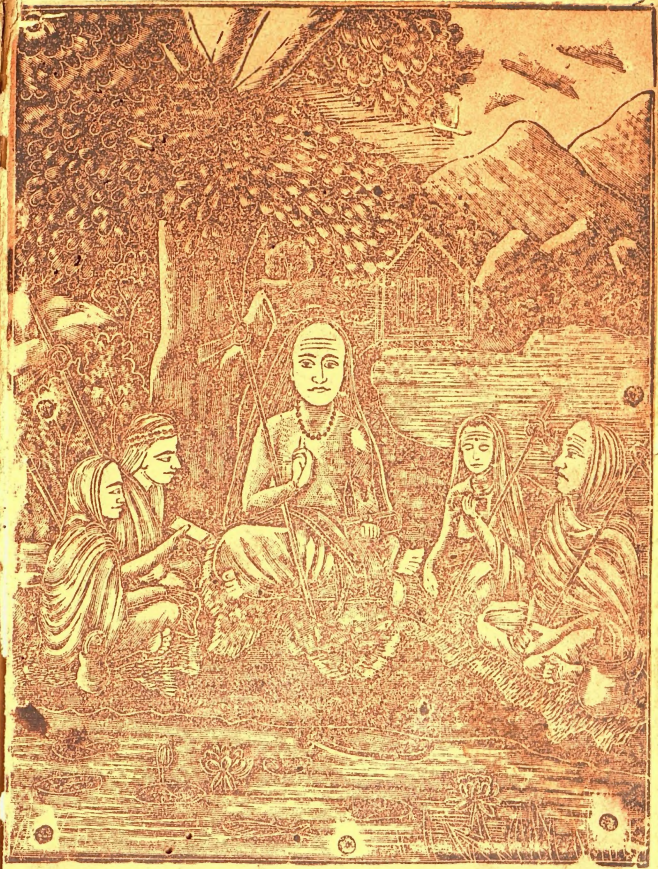
இதன் விலை 0-3-0

இப்படிக்கு.

தி. சுவாமிநாத சாஸ்திரி அண்டு ஸன்ஸ்,

சாஸ்திரஸஞ்சீவீ பிரஸ்,

நெ 259 - தங்கசாலைத்தெரு சென்னை.

ஸ்ரீமத்சங்கரபவத் பாதாசாரிய ஸ்வாமிகள்.